Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX
nr. 35 (665)
joi 28 august
1958
8 pag. 30 bani

Intregul popor muncitor a sărbătorit 23 August sub semnul devotamentului nemărginit față de partid și guvern

LA TRIBUNA CENTRALĂ (de la stînga la dreapta), tovarășii: general-maior Marcu Stan, comandantul parăzii militare, Atanase Joja, Vladimir Gheorghiu, general-colonel Leontin Sălăjan, Dumitru Coliu, Abdelaziz Belal, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Maroc, general-colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Ian Garus, membru al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, vicepreședinte al Adunării Naționale a R. Cehoslovace, Fr. Hexmann, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Austria, Constantin Pîrvulescu, Ion Gh. Maurer, Chivu Stoica, Gh. Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, general de armată Emil Bodnăraș, general-colonel Marian Spychalsky, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ministrul Apărării Naționale al R. P. Polone, Nicolae Ceaușescu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Ianoș Fazekaș, Alexandru Bîrlădeanu, Florian Dănălache.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii cu prilejul zilei de 23 August

Fluturare de aur și azur, lumina dimineții îmbrățișase orașul. Pe străzi, freamătul creștea clipă de clipă. O revărsare uriașă de bucurie și cîntec vestea sărbătoarea. Marea și scumpa sărbătoare a poporului romîn: 23 August, ziua eliberării Patriei de sub jugul fascist. Tălăzuind către marile artere, coloane de demonstranți se iveau de pretutindeni, cu steaguri, cu portrete, cu flori. Ținta tuturor era aceeași: Piața Stalin, locul unde avea să fie primită demonstrația.

★

Și iată-ne în marea piață, înaintea tribunelor minunat împodobite cu ghirlande și flamuri. Alămurile fanfarei sclipesc în soare. In tribune se află membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești, oameni de cultură, generali și ofițeri ai armatei noastre, fruntași în muncă de la uzine și fabrici. Sînt prezenți de asemenea numeroși oaspeți de peste hotare.

...Ora 8,30. Puternice ovații și aplauze întîmpină sosirea la tribuna oficială a conducătorilor iubiți ai partidului și guvernului. Intr-o atmosferă solemnă, tovarășul general Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., trece în revistă trupele încolonate pe șosea. Ofițerii și ostașii răspund cu emoționante urale la cuvintele sale: „Vă felicit cu prilejul celei de-a XIV-a aniversări a eliberării patriei noastre!".

După cuvîntul de salut rostit de tovarășul general colonel Leontin Sălăjan în numele C.C. al P.M.R. și al guvernului, fanfara intonează imnul de stat al țării noastre. Salve puternice de tun cutremură înălțimile și glasul metalic al trompetelor vestește că parada militară a început. Trec în pas cadențat ofițerii elevi ai academiilor militare, comandanții de mîine. Vin după ei infanteriștii, stăpînii cîmpurilor, vînătorii de munte în frumoasele lor uniforme, marinarii, grănicerii ce veghează neînfricați la hotare. Trece apoi, în huruit de motoare, infanteria motorizată. Ostașii poartă la veston semnul distinctiv al diviziei Tudor Vladimirescu. Ei au în frunte gloriosul steag care, acum 14 ani, a fost purtat cu eroism alături de steagurile sovietice, pînă departe în Ungaria și Cehoslovacia, în lupta împotriva fasciștilor. Piața se acoperă de vuiet: trece artileria. Apoi vin tancurile, coloși de oțel pe șenile, iar sus, prin văzduhul albastru, săgetează cu sclipăt argintiu avioanele cu reacție.

Abia se depărtează ultimele coloane militare, că pe drumul presărat cu flori își fac apariția gărzile muncitorești. In salopete albastre, cu arma la umăr, pășesc în rînd muncitori tineri și alții cu tîmplele cărunte. Sînt printre ei mulți care în zilele lui august 1944, la chemarea partidului, au luptat fără preget pentru alungarea fasciștilor din capitală și împrejurimi. Astăzi ei muncesc cu înflăcărare în fabrici pentru construirea socialismului. Dîrzenia chipurilor lor arată că de va fi ne-

(Continuare în pag. a VII-a)

Un aspect din timpul demonstrației

Din țară

Constanța

Prin piața largă din fața Palatului Sporturilor din Constanța demonstrația a fost deschisă de gărzile muncitorești, urmate de coloanele docherilor și marinarilor din port.

Apoi, în aplauzele entuziaste ale participanților, prin fața tribunei au trecut puternicele tractoare UTOS 26, și autocamioanele cu colectiviști. Printre ei sînt harnicii colectiviști din Pecineaga care au predat statului cu 50.000 kg. grîu mai mult decît contractaseră. Alături de ei, cu mîndrie au trecut tractoriștii de la S.M.T. Topraisar, a căror vrednicie e cunoscută în toată regiunea; ei au ajutat ca toate gospodăriile deservite de ei să devină milionare.

Tîrgu-Mureș

23 August 1958. In această zi oamenii muncii romîni și maghiari din Tg.-Mureș au demonstrat sub semnul înfrățirii tot mai strînse în focul luptei pentru construirea socialismului.

Prin fața tribunei oficiale au trecut colectivele de muncitori care în întrecerea socialistă pentru întîmpinarea zilei de 23 August, au dat peste plan, produse în valoare de aproape 20 milioane lei.

In frumoase costume maghiare și romînești trec echipele de tineri dansînd sîrba și ceardașul. Se scandează lozinci în limbile romînă și maghiară „Trăiască R.P.R.", „Muncitori romîni și maghiari, prin munca noastră apărăm pacea".

In munții Vrancei

La tabăra de la Soveja, raionul Panciu, începe o nouă zi.

.. In careu s-au adunat iute cei 190 de copii. Drapelul roșu al taberei a fost ridicat deasupra brazilor îmbrățișînd lumina soarelui. O adiere de vînt poartă cuvintele profesorului Grigore Teodoru:

— Vă felicit, dragi pionieri, cu prilejul zilei de 23 August, ziua eliberării patriei noastre.

Urale entuziaste sparg văzduhul. Sînt semnul unei mari bucurii, a recunoștinței pentru minunata copilărie, a generației ce s-a născut după 1944.

S-a anunțat programul zilei. Mai intii se va asculta la difuzoare manifestația oamenilor muncii din Capitală. După amiază, pionierii se vor produce cu un spectacol pregătit special pentru această sărbătoare. Strînși în jurul difuzorului, grupurile de copii ascultau vocea spicherului și cu ochii parcă vedeau nesfîrșitele coloane entuziaste și vesele, grupuri pline de tinerețe și voioșie. Seara pe platou au răsunat glasurile voioase ale micilor artiști amatori. Cu multă căldură a recitat Anișoara Capotă versuri închinate eliberării, cum la fel a cîntat Gherghișan Ana, cîntecul „Nistrul". Petrecerea pionierească a durat pînă tîrziu. A doua zi programul taberei a fost la fel de bogat. Cel mai interesant punct dintre toate a fost excursia pe vîrful muntelui Voina. Aici au mîncat mure și zmeură. Boteț Viorica, Georgescu Roman și Olea Viorica, au folosit acest prilej pentru a-și completa ierbarele iar alții au privit coama munților. Se vede de aci întreaga Soveje ca în palmă. Iată, de pildă zidurile mănăstirii zidită în 1645 de către Matei Basarab ca semn de împăcare cu domnitorul Vasile Lupu. Intr-o aripă a mănăstirii și-a petrecut zilele de surghiun Alecu Russo, autorul neîntrecutei „Cîntări a Romîniei" scrisă sub porunca dată de pîrcălabul de Putna.

Istoria literaturii spune că Alecu Russo a folosit acest prilej și a cules de aici din creierul Munților Vrancei, balada „Miorița" vestită comoară a folclorului romînesc. De aci, de la Voina, pionierii au îmbrățișat cu privirile lor Munții Vrancei, s-au bucurat de mireasma aerului și de frumusețile pădurii, luînd cu dînșii amintiri de neuitat.

ILIE TANASACHE

din tabere

Petreceți, dragi prieteni, ultimele zile de vacanță, la munte sau la mare. E greu de cuprins frumusețea priveliștilor admirate de voi, a locurilor prin care vă poartă pașii în aceste zile. Iată, bunăoară, ce ne scriu prietenii noștri care și-au petrecut anul acesta vacanța în tabere:

Minunate amintiri...

„Mi-am petrecut vacanța de vară în tabăra de la Tarcău, așezată într-o pitorească regiune a Bacăului. Fiind pentru prima oară în tabără, am avut prilejul să cunosc mulți copii din aceste locuri. Ne-am împrietenit mai ales la focul de tabără organizat de noi pe malul Bistriței, unde, în jurul flăcărilor zglobii am cîntat, am jucat și ne-am veselit.

In tabără am învățat și multe cîntece: „Plutași pe Bistrița", „Cu fruntea sus" și cîntecul turcesc „Suie, suie trandafir"

Imi voi aminti mereu de prieteniile legate cu pionierii din Iași, Suceava și Roman".

LEON DOREL
cl. a VI-a, Șc. de 7 ani nr. 1
Bacău

Fiecare zi — o surpriză

„De curînd m-am întors din tabără, unde mi-am petrecut o bună bucată din vacanță, împreună cu alți pionieri și școlari veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale regiunii

Prieteniile s-au legat repede.

Intr-una din zile, am fost la Mănăstirea Bistriței, lăcașul unde sînt înmormîntați Alexandru cel Bun, Doamna Chiajna și cronicarul Grigore Ureche. Cu acest prilej am aflat istoricul acestei mănăstiri. Foarte mult mi-a plăcut și muzeul unde am văzut resturi din veșmintele lui Alexandru cel Bun. Am văzut și portița prin care se spune că s-a refugiat de turci Ștefan cel Mare.

N-a trecut mult și am primit vestea că vom merge într-o nouă excursie, pe muntele Cîrloman. Eram nespus de bucuroși. Și iată-ne înaintînd veseli spre vîrful Cîrlomanului. Drumul a fost destul de lung, dar am înfruntat vitejește oboseala. In sfîrșit, am ajuns! Din înălțimea aceea uriașă priveam vechiul oraș moldovenesc, cu trecut istoric atît de bogat Piatra Neamț.

Ziua următoare a sosit cu noi surprize. Am vizitat Casa pionierilor din oraș și ne-am interesat de activitatea cercurilor de acolo. Cel mai mult ne-a plăcut cercul de științele naturii. Aici am văzut un acvarium de pești, o broască țestoasă, o colivie cu păsărele și foarte multe plante. Se pare că aici pionierii sînt foarte harnici și buni gospodari. Sălile erau frumos împodobite cu picturi ale celor mai talentați pionieri de la cercul de desen.

Ne-am îndreptat apoi spre hidrocentrala V. I. Lenin de la Bicaz. Uriașă construcție! Printre altele am văzut un zid mare de beton armat care va uni cele două dealuri ce se află pe o parte și pe alta a Bistriței. Ne-am minunat de munca neobosită a talentaților constructori de pe șantier. Am mai aflat că în curînd se va construi în spatele barajului un lac cu o imensă întindere.

Zilele au trecut repede și acum ne luăm rămas bun de la atîția prieteni dragi, cu care am petrecut în tabără.

LEANA PODOLEANU
cl. a VIII-a, Șc. medie mixtă
Comănești

CASA de CULTURA a TINERETULUI

De curînd s-a inaugurat Casa de cultură a tineretului din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Printre altele ea cuprinde o sală de spectacole și festivități cu 800 de locuri, o sală de sport, bibliotecă. Sute de tineri din acest raion al Capitalei vor petrece de-acum încolo minunate ceasuri în casa ce le-a dăruit-o partidul, poporul nostru muncitor.

In clișeu: *Fațada Casei de cultură.*

Scrisori de mulțumire

Mîine vor fi colectiviști

M-am gîndit să aștern aceste rînduri pentru voi, cititorii „Scînteii pionierului", și cu acest prilej să vă fac cunoștință cu pionierii din satul nostru, Strachina. Noi, colectiviștii îi cunoaștem bine, încă din anii trecuți. Sînt tare harnici și isteți! In vara aceasta, le-am dat în grija lor plivitul grădinii de zarzavat. Dar credeți că numai atît au făcut? Ei ne-au scos din încurcătură și la alte treburi din gospodărie. Bunăoară, pionierele Bîrlogea Mioara și Bataban Toderița, au adunat în jurul lor pe toți pionierii unității și cît ai clipi din ochi, s-au împrăștiat ca niște furnici pe miriști. Și nici un spic n-au lăsat în urmă! Ba, mai mult, ei au secărit singuri 10 ha de grîu și au plivit 15 ha iarbă de Sudan.

„Bune ajutoare!" — ne-am zis. Ca mîine vor fi colectiviști de frunte! De aceea, în primăvară le-am dat semințe de roșii și de alte legume pentru a face experiențe pe lotul lor școlar. Și aici au dovedit că sînt pricepuți. Plantele îngrijite de ei au dat roade bogate.

Abia așteptăm ca ei să crească mari și voinici pentru ca să muncim împreună, pe ogoarele gospodăriei noastre colective.

MARIA CHIRAN
președinta gospodăriei agricole colective
„Dobrogeanu Gherea" reg. Constanța.

Vă mulțumim din inimă

In toiul campaniei de recoltare, voi dragi copii, ați fost aceia care ne-ați dat un ajutor prețios. Pe vreme de arșiță, ați adus apă la cîmp, ați ajutat la legatul snopilor și ați strîns de pe miriște spicele rămase. V-ați întrecut pe voi, adunînd într-un timp destul de scurt, 230 kg boabe de grîu.

Vă mulțumesc în numele colectiviștilor din comună și vă doresc să vă petreceți ultimele zile ale vacanței într-un mod cît mai plăcut, ca să puteți începe noul an școlar cu forțe noi.

MIRCEA PAUN
președintele G.A.C. Tractorul comuna
Uivari raionul Jimbolia

cu pluta pe Siret

Incă de la inceputul verii am făcut planul de a intreprinde o lungă și interesantă expediție pe Siret, cu scopul de a cerceta ținutul natal și de a vizita diverse localități. Proiectasem ca expediția s-o facem cu o barcă, dar mai apoi am renunțat la această idee, deoarece n-am putut face rost de nici una corespunzătoare. In cele din urmă, ne-am gîndit să construim o plută și cu ea să întreprindem expediția. Proiectul nu era prea greu de dus la îndeplinire. La Huțani, sat din apropierea Siretului, locuiau bunicii lui Hiloti. La dînșii urma să construim pluta și apoi să o pornim la vale, în josul rîului. Expediția trebuia să dureze cîteva zile. De întors, urma să ne întoarcem cu trenul.

Pregătirile n-au durat mult. In ziua de 20 iulie a.c. totul era gata și a doua zi în zori, am pornit spre Siret. Duceam cu noi provizii pentru cîteva zile, două bidoane pentru apă, patru pături, un ceaun, o foaie de cort precum și diverse alte materiale necesare în timpul expediției. Au participat Glăvan Constantin, Hiloti Eugen, Mariniuc Gheorghe și Wexler Sandu. Era ora 4 dimineața cînd am pornit din oraș. La ora 6 am ajuns în satul Baisa, unde am făcut un scurt popas. Am continuat drumul. Mai aveam încă 10 km de mers pînă la Siret. La ora 8 eram în satul Huțani, un sat frumos, nu prea mare, cu case avînd pereții exteriori frumos zugrăviți.

Ne-am dus la bunicul lui Hiloti, care ne-a primit cu bucurie. Ne-am odihnit, am mîncat și apoi ne-am pus pe treabă. Bunicul, căruia îi comunicasem mai înainte de intenția noastră, ne pregătise cele necesare. Am încărcat în căruță opt bîrne lungi, cîteva scînduri și lemne pentru întăritură. In scurt timp am ajuns pe malul Siretului unde am început deîndată construcția. Am legat mai întîi cu un cablu toți buștenii unul de altul, apoi am luat două lemne solide, lungi de 2 m, și le-am bătut transversal în fața și în spatele plutei. După aceea am bătut de o parte și de alta scînduri, făcînd astfel un fel de borduri. Am mai fixat cîțiva țăruși în picioare, peste care am întins foaia de cort. Am obținut astfel o „cabină" în care să ne putem adăposti în timpul nopții. Către seară, pluta era gata. Ne-am urcat cu toții în ea și ne-am bucurat nespus cînd am văzut ce bine plutea!

Voioși, am tras pluta într-un loc mai ferit, sub niște răchite. Am legat-o zdravăn de un trunchi și am plecat în sat. Am dormit aici o noapte. In zori am alergat la Siret. Ne temeam să nu ne fi dispărut pluta în timpul nopții. Dar nu, era la locul ei. Ne-am îmbarcat. Măriniuc a trecut la cîrmă iar Glăvan și Hiloti la vîsle (pluta era prevăzută cu vîsle pentru a-i spori astfel viteza). Vremea era minunată. Răcoarea plăcută a dimineții ne înviora. Rîul făcea o mulțime de coturi așa că nu înaintam într-o direcție stabilă. Totul decurgea în mod normal. In fața noastră se perindau lin, malurile abrupte ale Siretului, dealuri cu porumbiști și grădini... In timpul drumului am întocmit o schiță aproximativă a terenului. Priveliștea era destul de monotonă; mereu aceleași invariabile dealuri cultivate, răchite și sălcii pletoase, ce se arcuiesc pînă în undele line ale rîului. Ici și colo cîte un ostrov acoperit pe alocuri cu tufișuri. După două ore și jumătate de „navigație" am ajuns în dreptul satului. Nu peste multă vreme, rîul a făcut un nou cot spre Sud-Vest. Am privit cu atenție malurile. Se putea observa dispoziția straturilor de sol. Am colecționat în timpul popasului cîteva probe de sol. Pentru prînz am hotărît să facem o mîncare de scoici. Pe la orele 12 eram în dreptul satului Protopopeni. Nu ne-am oprit ci am continuat drumul. Călătoria decurgea într-un mod foarte plăcut. Nu eram cîtuși de puțin obosiți. Fără a vîsli, curentul ne purta la vale cu o viteză de aproximativ 2—3 km pe oră. Folosindu-ne de vîsle am ajuns pe la orele 14 în dreptul satului Joldești. Am acostat la mal. După ce am legat pluta, am aprins un foc și am pus ceaunul la fiert. Pe Sandu l-am pus bucătar. E drept că mămăliga a ieșit cam afumată, dar ce conta asta pentru niște „lupi de mare" hămesiți de foame ca noi. Inainte de masă am făcut o baie bună, după care am adunat de pe fundul apei cîteva duzini de scoici. Le-am pus la fiert și le-am prăjit în untdelemn.

GLAVAN CONSTANTIN
HILOTI EUGEN
WEXLER SANDU
MARINIUC GHEORGHE

(Va urma)

Crescătorii de păsări

Pină în comuna Ogoarele, raionul Fetești, mai am de mers cîțiva kilometri. Se lasă seara. De departe licăresc lumini multe, încît am impresia că mă apropii de un oraș.

Comuna Ogoarele e colectivizată din 1950. Astăzi toți locuitorii comunei sînt colectiviști.

In fața Sfatului popular cîțiva oameni discută aprins. Din frînturile de cuvinte pe care le pot prinde, înțeleg că la gospodăria agricolă colectivă ar exista o crescătorie de pui, de care se îngrijesc și pionierii comunei.

...A doua zi dimineața, treburile m-au mînat spre gospodărie. Aproape că uitasem de discuția sătenilor din fața Sfatului popular, cînd dintr-o curte mi-a ieșit în față un băiat sfios, de parcă ar fi făcut cine știe ce faptă și care ducea în mînă un pachet.

Am intrat în vorbă cu el. Mi-a spus că merge tot la gospodărie unde are el niște pui tare frumoși, pe care-i îngrijește cît poate mai bine, ca să se facă mai repede mari...

Pe băiat îl cheamă Pavel Marin, elev în clasa a IV-a și-i președintele unui detașament de pionieri din școală. E foarte vioi și deschis la vorbă. Imi povestește felurite lucruri din cîte se întîmplă la ei și cum face, cum nu, că aduce vorba tot despre puii lui.

Simțeam că voia să-mi spună el, ceva despre acești pui, așa că l-am întrebat:

— Știi ce, Pavele, spune-mi și mie ce-i cu acești pui?

Și băiatul începu să povestească...

In luna mai au avut o adunare a detașamentului de pionieri în care s-a discutat despre modul de creștere al puilor. Tovarășii profesori le-au vorbit despre creșterea puilor, despre felul cum trebuie îngrijiți, despre folosele pe care le aduc și despre ajutorul pe care trebuie să-l dea patriei pionierii, ajutînd la acțiunea creșterii puilor.

A doua zi, fiecare pionier a adus de acasă cîte un ou sau mai multe. A adus și el cîteva. Unul dintre ele i l-a dat mătușa Maria, care are o mulțime de găini golașe.

La școală, au adunat ouăle și le-au dus la gospodărie, unde există un incubator de scos pui. După trei săptămîni, au ieșit pui. Pionierii au fost cam supărați că n-au ieșit pui din toate ouăle, și că utemiștii au optzeci, iar ei patruzeci. Dar nu-i nimic, la anul o să-i întreacă... In timpul lor liber, pionierii vin, fiecare la puii săi, și-i îngrijesc. Le-a fost tare milă cînd a venit doctorul să-i vaccineze, dar le-a părut bine cînd și-au dat seama că astfel n-or să se mai îmbolnăvească.

Dar pionierii din detașamentul condus de Pavel Marin au mai făcut și alte lucruri frumoase. Astfel, în cinstea zilei de 23 August, au adunat 1.000 kg. de spice, 500 kg. fier vechi și au ajutat și la munca de cîmp.

Inițiativa de creștere a puilor a fost luată de către Comitetul Raional U.T.M.-Fetești în urma Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, care a avut loc la Constanța, în aprilie anul acesta.

...De atunci acțiunea de creștere a puilor de către pionieri s-a răspîndit în tot raionul Fetești. Prin aceasta pionierii contribuie la creșterea avutului obștesc al gospodăriei, la dezvoltarea economiei patriei noastre.

MARIA NEGREA

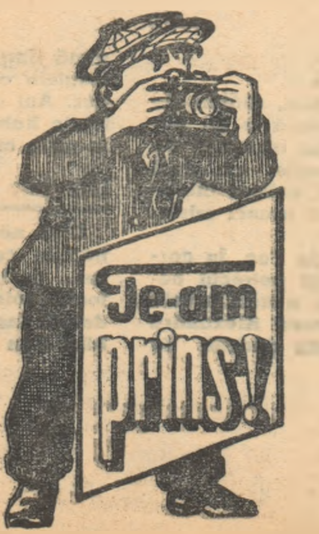
ADA-KALEH

Cu turle și fîntîne
Răsai, sub cer de vară,
Ada Kaleh, brățară
A Dunării bătrîne...

Curge prin fumul zării
Domol, a strunei rază
Și-n cîntec scînteiază
Intreg, pămîntul țării.

Lumina vremii noastre
Pe lutul tău se-adună,
Ada Kaleh, cunună
A Dunării albastre..

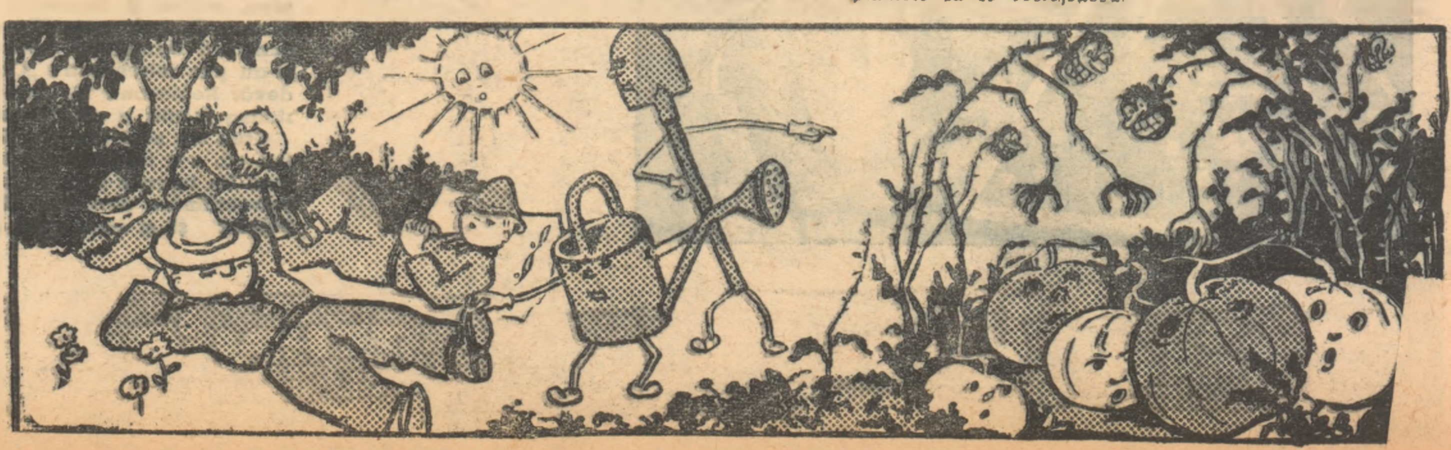
GHEORGHE TOMOZEI

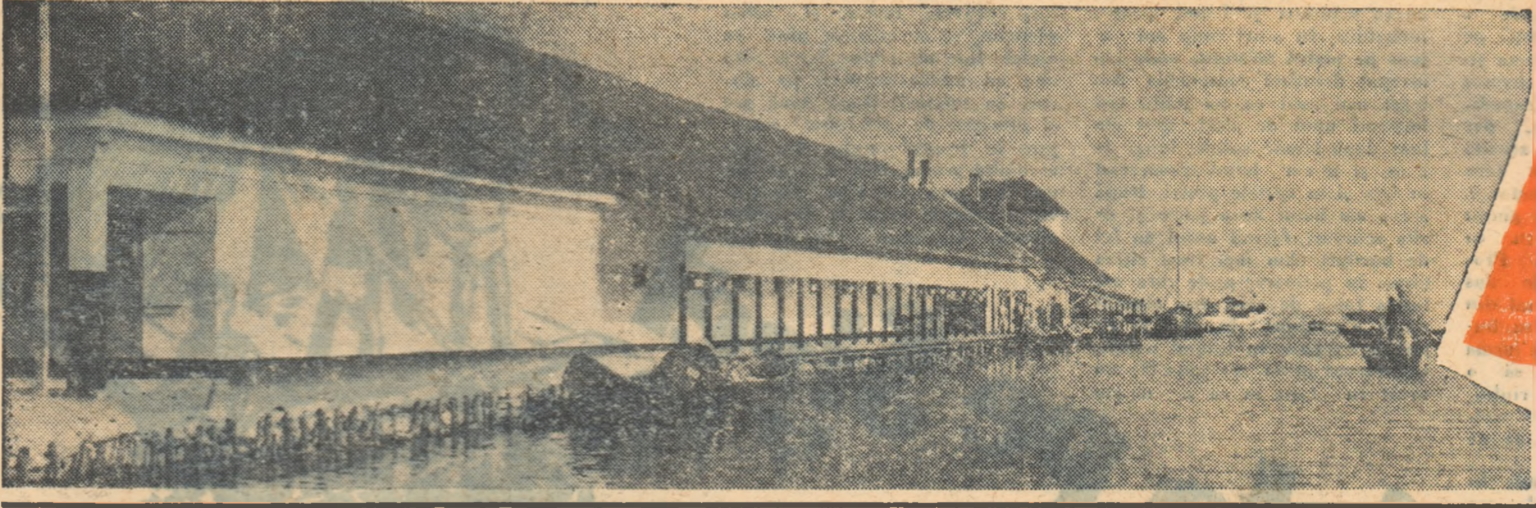

Elevul Ceapă Alex. din comuna Plopșorul, reg. Craiova, ne-a trimis următoarele rînduri:

„In acest an, pe lotul experimental al școlii a fost semănat porumb și diferite legume: fasole, cartofi, varză, roșii, castraveți și multe altele. Ele au crescut foarte mult și sînt foarte frumoase, dar peste puțin timp se vor prăpădi din cauza secetei. Pionierii nu mai vor să vie să le îngrijească".

Ce părere aveți? Cum să-i convingem să nu lăsăm plantele să se veștejească.

An de an, Delta Dunării, unde odinioară domneau sărăcia și înapoierea, își schimbă fața și traiul oamenilor dintre ape devine tot mai îmbelșugat. Iată, în fotografie, un pitoresc colț al Deltei, unde a fost construit de curînd un mare depozit pentru colectarea peștelui.

PRIMII KILOMETRI

Cu puțini ani în urmă, uzina „Steagul Roșu" deschidea poarta primelor camioane romînești. Uzina cu producția total dezorganizată de înainte de naționalizare și care se ocupa doar cu reparații, dădea țării prima sută de camioane construite în întregime la noi. Fosta uzină cu ateliere rudimentare, în jurul cărora creșteau bălării, uzina în care majoritatea muncitorilor erau necalificați și analfabeți, astăzi a devenit o adevărată cetate industrială.

Ora 6,45... Pe porțile uzinei sînt rari muncitorii care mai trec. In halele mari ale forjei sînt prezenți mai toți, miezuitoarele de la turnătoria de fontă fac ultimele pregătiri, iar lîngă cuptorul Siemens Martin și cel electric Damian Ion și Gogea Andrei s-au echipat în costumele de protecție. Toți așteaptă preluarea schimbului. Peste tot, în toată uzina, muncitorii, inginerii sînt la locurile lor, chemarea sirenei îi găsește pe toți la datorie: e schimbul de onoare în cinstea zilei de 23 August.

Trec prin diferite secții. Zgomotul motoarelor, temperatura înaltă din preajma cuptoarelor, întregul ritm al muncii, concentrarea de pe fața fiecăruia, mă fac să cred că, adresîndu-mă cuiva, nu m-ar lua în seamă. Totuși, e de ajuns să te apropii de oricare dintre ei și imediat, cu bunăvoință, se oferă să-ți dea explicații, să-ți vorbească despre munca lor. La secția motor, acolo unde stă steagul de secție fruntașă pe uzină, munca cere o înaltă calificare și o mare precizie. Fiecare motor care se asamblează aici, are aproape 1.700 de piese. Prevederile de plan sînt destul de mari. Totuși, de fiecare dată planul este depășit.

— Care sînt fruntașii de la secția de motor? îl întreb pe tînărul inginer Moscovici.

— Frezorul Roșca Nicolaie, Maximoiu, Susan Andrei și... Nu, nu pot să vă dau doar cîțiva. Ori vi-i dau pe toți, ori, pe niciunul. In secția noastră toți, absolut toți băieții sînt muncitori de frunte.

Aceeași încredere o au și muncitorii în inginerii lor și de aceea se așteaptă ca steagul să rămînă încă multă vreme, tot la ei.

La „Steagul Roșu" n-am văzut nici un om posomorit, abătut. Pe fața fiecăruia citeam încredere, mulțumire și mîndrie. De altfel toți cei pe care i-am întîlnit, terminau repede de vorbit despre ei și începeau să spună despre ce este al lor, al uzinei. „Ați văzut camioanele noastre? Cum vi se par?" Fiecare muncitor privește cu mîndrie la camioanele lor, ori de cîte ori trece pe lîngă ele. „Sînt făcute la noi. Stegarii noștri le-au lucrat!".

După ce trec prin toate operațiile de închegare, cînd sînt gata, după vreo trei verificări, camioanele trec la rodaj. „Au suflet, au viață, dar trebuie să le învățăm să meargă" spun muncitorii. Cînd verificarea e gata mașinile sînt supuse și la alte „examene", primesc un nume (adică un număr) se înscriu toate semnele și... cale liberă!

Tovarășul Monu Ion — mecanic auto, urcă la volan și pornește.

Motorul sforăie, pufnește, nu-i obișnuit cu treaba, apoi își dă vînt picioarelor, adică roților. Șoseaua e asfaltată și drumul plăcut. Face primii pași, primii kilometri. Pe șosea, alături, mai sînt și alte camioane. Se salută între ele claxonîndu-se, se întrec. Ajunși la ținta de plecare, tovarășul Manu, împreună cu ceilalți șoferi, controlează atent motorul. Își notează fiecare defecțiune ivită. Prea multe n-are de scris. După ce motorul e hrănit cu apă, toți, mai veseli ca înainte, ne întoarcem la uzină. La volan, deși e tot timpul cu ochii la aparatele de bord, șoferul se poate gîndi acum și pe unde trece. Imi vorbește despre satele din jur, despre munca lui, despre fetița pentru care ar vrea să aibă o mașină proprie. „Nu acum, dar mai tîrziu tot o să avem", își garantează el singur.

Cînd ne-am întors în uzină, schimbul de dimineață terminase lucrul. Strînși în jurul megafoanelor, muncitorii ascultau atenți. Vocea crainicului de la stația de radioamplificare, anunța: „La turnătoria de fontă au depășit norma cu 117%; la oțel cu peste 65%; cei de la secția 950 au realizat o depășire de peste 50%....

Aceste mașini, rod al muncii entuziaste a muncitorilor și tehnicienilor de la „Steagul Roșu", vor străbate drumurile țării, peste tot pe unde vor trece, vor duce cu ele faima minunaților constructori din Orașul Stalin.

MARIA RUSU

„Ce se lucrează aici?"

Strada 11 Iunie. O stradă ca oricare alta. Treceam deunăzi pe acolo cînd atenția mi-a fost atrasă de o firmuliță mică roșie; „Intreprinderea de materiale didactice". Curios din fire, am intrat și am întrebat:

— Nu vă supărați, ce se lucrează aici?

La această întrebare... cam naivă, cineva a făcut un gest larg, în semn de „Poftiți și vedeți". Cum tot eram cu aparatul de fotografiat la mine, am acceptat invitația. Am fost purtat prin diferite secții unde muncitorii tineri și mai vîrstnici nici nu observaseră apariția noastră, atît erau de preocupați. Am privit piesele la care lucrau. Nu-mi spuneau cine știe ce. Abia la asamblare, unde toate aceste piese se îngemănau am înțeles: aici la I.M.D. e locul de naștere al mulajelor, al aparatelor de fizică, al truselor de chimie, în sfîrșit al tuturor acelor obiecte ce vă sînt atît de familiare și cu care vă întîlniți în orele de curs.

Am făcut ici colo cîteva fotografii, apoi mi-am adunat aparatele și tocmai voiam să plec, cînd un tovarăș mă întreabă:

— In afară fotografiilor, n-ai vrea să mai spui copiilor și altceva? De exemplu, să le spui că în vederea deschiderii anului școlar noi vom livra...

— Un moment, să-mi notez!

— ...5000 bucăți ampermetre de tip școlar. De remarcat că acestea toate le facem pentru prima dată la noi în țară! Apoi mai facem voltmetre de tip școlar, tot 5000 bucăți; cilindri pentru determinarea căldurii specifice vreo 4.000 bucăți; 3200 de mulaje ale aparatului respirator la om și multe altele. In viitor școlile vor fi înzestrate cu planșe pentru experiențe electrice, iar pentru a cunoaște mai bine insectele sînt în proiect mulaje de albină secționată și mărită de 1.000 de ori; multe din ele vor fi executate din material plastic care prezintă multe avantaje. Este mai ușor și se poate vopsi în diferite culori chiar la preparare.

Le-am mulțumit tovarășilor de la I.M.D. pentru cîte mi-au arătat și mi-au spus. Și le-am mai mulțumit în numele vostru, al pionierilor și școlarilor, pentru grija ce-o poartă ca în noul an școlar să nu duceți lipsă de materialul didactic atît de folositor.

Apoi am alergat la redacție să vă împărtășesc totul. Ca să nu se lase mai prejos, aparatul vă „împărtășește" și el alături o fotografie. Ea le înfățișează pe tovarășele Spaer Liana și Băilescu Doina, de la secția Naturale a întreprinderii, lucrînd la prepararea secțiunilor pentru microscop.

GR. PREPELIȚA

CASE NOI PENTRU OAMENII MUNCII

Multe s-au schimbat în satele și comunele regiunii Stalin, de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Roșie. Numai în construcțiile de locuințe s-a făcut cît în 40 de ani de regim burghezo-moșieresc. In toată regiunea s-au construit peste 12.000 de case noi, dintre care 85 la sută aparțin colectiviștilor.

Și în regiunea Cluj s-au construit blocuri de locuințe pentru oamenii muncii. Două din aceste blocuri, cu cîte 14 apartamente, au fost date de curînd în folosință muncitorilor de la uzinele „Herbak Ianoș". La Cîmpia Turzii au fost date în folosință tot în acest an 82 de apartamente dintre care 34 în preajma zilei de 23 August.

In orașul muncitoresc Onești, din regiunea Bacău, s-au dat în folosință pînă în prezent 58 de apartamente, iar alte 12 blocuri sînt în construcție.

La Vatra Dornei se află în construcție un cartier al forestierilor de la Combinatul Bernath Andrei. In curînd vor fi gata 16 case cu 32 de apartamente.

Numărul apartamentelor date în folosința minerilor din anul 1956 și pînă acum se ridică la peste 2 300. Iar în cămine au fost create aproape 3.200 locuri. Pe baza creditelor acordate de stat între anii 1954—1957 s-au construit mai mult de 1.400 de locuințe individuale. Alte 725 sînt în curs de construire.

Unde a trăit Robinson?

Cine dintre voi n-a trăit din plin, alături de erou, marea și fantastica aventură a lui Robinson Crusoe, povestită cu atîta iscusință de scriitorul Daniel de Foe... Și poate că mulți și-au pus întrebarea: „Oare o fi existat într-adevăr Robinson? Și unde se află atunci misterioasa insulă a naufragiului?"

Greu de știut dacă scriitorul de Foe, în cartea sa, s-a inspirat după un fapt petrecut aevea. Un lucru e sigur: că un om a trăit aceste extraordinare peripeții. El se numea Alexandru Selkirk și a naufragiat cu multe decenii în urmă lîngă coasta R insulele ce compun dez. Ani de zile el a tentic Robinson, pe c în niște memorii.

Un far original

Cită nădejde și t nopțile cu furtună, far... In lume s-au toate soiurile, și de dolală însă, că acel blici San Salvador,

Știri · informații · noutăți · tehnice · informații · re

Ca rezultat al luptei popoarelor

S. U. A. nevoite să anunțe suspendarea pe timp de un an a experiențelor nucleare

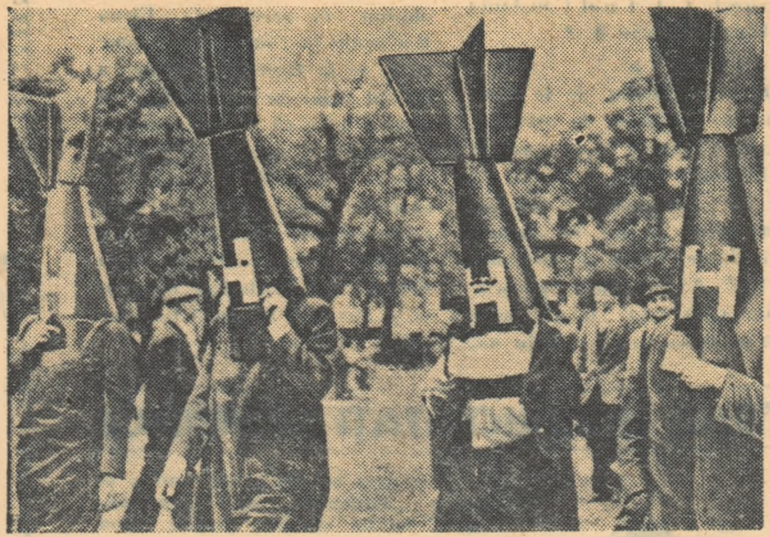
De curind, a fost dată publicității la Washington, declarația oficială a președintelui S.U.A., Eisenhower, în care se spune că încheierea cu succes a tratativelor de la Geneva „creează perspectiva unui progres în domeniul de importanță vitală al dezarmării". In această ordine de idei Eisenhower declară că S.U.A. sint gata să intre „repede" în tratative cu U.R.S.S. și Anglia în vederea realizării unui acord cu privire la încetarea provizorie a experiențelor cu arma nucleară și la instituirea unui control internațional pe baza raportului participanților la tratativele de la Geneva.

In declarație se spune de asemenea că S.U.A. sint gata să înceapă aceste tratative la 31 octombrie.

După cum se anunță în declarație, de la inceperea tratativelor Statele Unite vor fi gata ca pe termen de un an să se abțină de la noi experiențe cu armele atomice și cu hidrogen, cu condiția ca Uniunea Sovietică să nu reia experiențele.

In declarație se spune de asemenea că S.U.A. sint gata ca pe viitor să prelungească în fiecare an acordul cu privire la încetarea experiențelor, dacă va fi instituit și va funcționa în mod oficial sistemul de inspecție și dacă va avea loc un „progres satisfăcător" în ceea ce privește încheierea unui acord „care să prevadă măsuri substanțiale țintind departe în domeniul controlului asupra înarmărilor, pe care Statele Unite le-au urmărit demult".

Voința popoarelor

Trei imagini din trei țări ale lumii; R.P. Chineză, Anglia și Germania Occidentală. Toate vorbesc însă despre unul și același lucru: dorința fierbinte de pace a popoarelor, nestrămutata lor hotărîre de a stăvili calea agresiunii, a războiului. Iată, în prima fotografie, un aspect din timpul unui miting care a avut loc în capitala R.P. Chineze. Ore în șir, aproape un milion de oameni s-au scurs pe străzile Pekinului, prin fața ambasadelor S.U.A și Angliei, strigînd: „Afară cu agresorii din Liban și Iordania!" Fiindcă deși se află departe de Orientul arab, poporul Chinez nu poate rămîne indiferent față de silniciile făptuite de imperialiști în orice parte a lumii.

Anglia se află de asemenea la mii de kilometri de Japonia, Țara Crizantemelor, al cărui popor a cunoscut, în 1945 grozăviile bombardamentului atomic. Și totuși, oamenii simpli din Anglia luptă din răsputeri împotriva fabricării bombelor atomice și cu hidrogen, care ar putea să pricinuiască omenirii o nouă catastrofă. In cea de a doua fotografie puteți vedea o originală manifestație de protest împotriva bombei H, care a avut loc în faimosul Hyde-Park din Londra.

Din ultima fotografie vă privesc chipurile unor tineri. Ei locuiesc în Germania Occidentală, acolo unde imperialiștii caută să reînvie vechea mașină de război fascistă. Dar tineretul german manifestează cu curaj împotriva acestor uneltiri. „Nu vrem fascism, nu vrem război!" scrie pe pancartele purtate de ei, noaptea pe străzi, la lumina făcliilor.

...Și pretutindeni, în toate colțurile lumii, lupta neinfricată împotriva războiului, împotriva înrobirii popoarelor, crește pe zi ce trece.

RADIO GLOB

● Anul viitor, peste platoul de gheață al Antarctidei, oameni de știință sovietici vor traversa în marș cel de-al șaselea continent pentru a înființa încă două stațiuni de cercetări. In cursul acestei expediții, cercetările vor urmări să stabilească dacă Antarctida este continent sau un grup de insule acoperit de gheață.

● Provocărilor repetate ale trupelor ciankaișiste de pe insula Tzinmindao, armata populară de apărare a R. P. Chineze, le răspunde cum se cuvine. La 23 August un vas militar ciankaișist, care protejat de focul artileriei căuta să pătrundă în apele teritoriale ale R. P. Chineze, a fost scufundat.

● Focul care a cuprins zilele trecute orașul Brusa din Turcia a distrus mai multe moschee medievale și așezări din secolul al XV-lea. Incendiul care a cuprins 30.000 de metri pătrați a pustiit orașul. Peste 1000 clădiri în care se aflau aproape 5000 bazare au fost mistuite de flăcări.

● Scandalurile și actele de samavolnicie la care se dedau trupele americane ce se află în capitala Libanului stîrnesc indignarea populației. In timpul ciocnirii ce a avut loc la Mreize, locuitorii orașului aruncînd cu pietre și roșii putrede în soldați, și-au arătat tot disprețul și ura ce le-o poartă.

Chili, pe una din ...gul Juan Fernan... o o viață de au... ...poi a povestit-o

... marinarilor, în ...epărtată a unui ...ulte faruri, de ...rimile. Fără în... ...oasta micii repu... ...ca de Sud, nu-și are pereche. El n-are paznic, nici becuri și nici măcar o lampă cu petrol. Și asta pentru simplul motiv că e... un vulcan. Un vulcan care a erupt cu două sute de ani în urmă și care de atunci, la fiecare opt minute, cu precizia unui cronometru, azvîrle o coloană de flăcări înaltă de 300 de metri. Lumina aceasta gigantică e de mult folos navelor din acea regiune.

Țara Tarzanilor moderni

La numai o sută de kilometri de Manilla, capitala Filipinelor, se întind saivane cu ierburi atît de înalte, încît pentru a le traversa, este nevoie să se sape adevărate tuneluri. Dincolo de ele, încep junglele uriașe, cu arbori ce străpung norii, înfășurați în liane și plante agățătoare. In acest desiș veșnic verde, printre ramurile încîlcite, se văd un soi de împletituri uriașe, meșteșugite din nuiele, ce par cuiburile unor înaripate preistorice. Dar nu sînt decît locuințele ilingoților, locuitorii acestor păduri nesfîrșite. De teama fiarelor și a șerpilor, ilingoții, care trăiesc de totdeauna în junglă, ocupîndu-se cu vînătoarea și pescuitul, și-au construit locuințe în copaci. Intreaga lor viață se desfășoară printre crengi și străbat jungla sărind de la un loc la altul cu ajutorul lianelor.

Cu sute de ani în urmă, ilingoții părăsiseră copacii, învățaseră agricultura și își construiseră chiar orașe. Curînd însă au năvălit acolo cuceritorii spanioli. Pe cîteva mărgele sau o sticlă de rachiu, aurul pe care ilingoții îl scoteau din nisipul rîurilor, a trecut în buzunarele conchistadorilor. Săraciți și înrobiți, ilingoții se răsculară, distruseră orașele și își reîncepură viața nomadă. Părăsind agricultura, ei se urcară din nou în copaci, unde trăiesc și azi, constituind o dovadă vie a „binefacerilor" pe care colonialiștii le-au adus în țările cotropite.

...taj Știri informații Noutăți tehnice reportaj

SPORT

In cadrul campionatelor mondiale de tir care se desfăşoară la Moscova, sportivul romîn Constantin Antonescu a cucerit titlul suprem şi medalia de aur la proba armă calibru mare (de la distanța de 300 m) poziția în picioare, cu 367 puncte. O mare victorie a repurtat şi tînărul Marin Ferecatu, la proba de meci englez, care s-a clasat pe primul loc, cu 588 de puncte

★

Reprezentantele R.P. Romîne la campionatele europene feminine de canotaj au obținut în concursurile de pe lacul Malta de lingă Poznan două medalii de argint şi una de bronz.

★

La Bucureşti, s-au disputat primele intîlniri din cadrul campionatului categoriei A la fotbal, ediția 1958—1959. In cuplajul de pe stadionul 23 August, Dinamo Bucureşti, în mare formă, a învins categoric Steagul Roşu Oraşul Stalin cu 6 : 0 In al doilea meci, Rapid Bucureşti, a terminat victorioasă meciul cu U.T.A. : 2 : 1. Iată rezultatele întîlnirilor din provincie : Știința Cluj — C.C.A. 1 : 1; Petrolul Ploeşti — Jiul Petroşani 3 : 0; Știința Timişoara — Progresul Bucureşti 1 : 1; Farul Constanța — Dinamo Bacău 0 : 2.

Tînărul Constantin Antonescu, proaspătul campion mondial de tir.

★

Din Stockholm, de la campionatele europene de atletism, ne-a venit zilele trecute vestea că Iolanda Balaş a cucerit titlul de campioană a Europei şi medalia de aur la săritura în înălțime cu o performanță de 1,77 Această mare victorie, obținută în fața unor adversare puternice şi în condiții neprielnice (vînt,, ploaie) încununează strădania excepționalei noastre atlete, care a dus, dincolo de hotarele patriei, faima sportului romînesc. Un cald salut pentru tine, Ioli!

★

Vă amintiți frumosul succes obținut de paraşutista Elena Băcăoanu la campionatele mondiale de la Bratislava, cînd a cucerit titlul de campioană a lumii? Iată că un alt paraşutist romîn a realizat o performanță remarcabilă : maestrul sportului Ioan Roşca a stabilit zilele trecute, un nou record mondial în proba de salt de la 1000 m. cu deschidere întîrziată şi aterizare la punct fix, realizînd 2,975 m

CURIOZITĂȚI ȘTIINȚIFICE ● CURIOZITĂȚI ȘTIINȚIFICE

Şi lumea peştilor are ciudățeniile ei, ca şi lumea altor vietuitoare.

Veți afla acum, de un peşte curios, numit „CROMIS" sau, cum i se mai spune „Tată de familie", pentru faptul că el se ocupă exclusiv cu clocirea şi creşterea puilor.

Cînd mama a terminat cu depunerea icrelor, ea se retrage istovită la o oarecare distanță şi rămîne cîtva timp nemişcată. Atunci vine tatăl şi înghite ouăle. Să nu vă speriați însă. Cromisul nu le mănîncă, ci le păstrează în gură la bun adăpost Fălcile i se umflă enorm. In gură aceste ouă trec în cîteva zile prin toate metamorfozele. Cînd acest tată socoate că peştişorii săi sînt destul de mărişori ca să poată înfrunta greutățile vieții, cască gura şi... țuşt, ies sprinteni vreo 200 de peştişori bine hrăniți şi bine îngrijiți de un tată cu adevărat grijuliu.

Un singur lucru nu l-au putut afla pînă acum oamenii de ştiință : cum poate mînca Cromisul-tată, fără să înghită ouăle ce le ține în gură?

Şi acum, să vă mai vorbim puțin şi despre un alt peşte curios şi anume „Turbotul", sau „peştele-clovn". El îşi schimbă foarte des culoarea, sulemenindu-se cînd cu roşu, cînd cu albastru, verde sau galben. Are un adevărat rol de paiață al apelor.

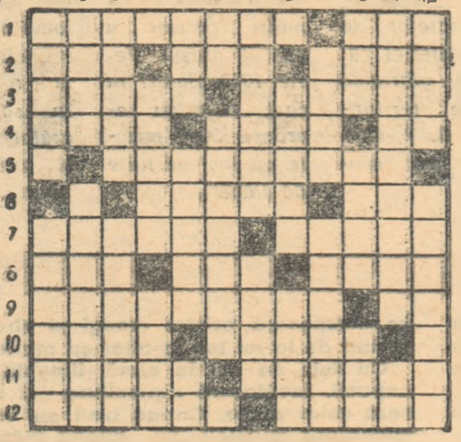

Turbotul trăieşte în unele ape din Asia Incă nu se cunoaşte care e culoarea lui adevărată căci, dacă-l observi în apă, este cînd verde, cînd albăstrui, cînd pămîntiu, sau dungat ca o zebră. Pe mal, Turbotul ia culoarea nisipului, iar dacă rătăceşte printre ierburi, se face verde, încît cu greu îl poți distinge. Un adevărat cameleon al peştilor! Mai mult, el poate lua şi culoarea obiectului în care e pus cînd e pescuit, aceasta însă pentru foarte scurt timp, pînă moare. S-a constatat că un Turbot scos din apă şi pus într-o basma roşie, a devenit şi el roşu, pierzînd însă treptat din această culoare, pe măsură ce îl părăseau puterile

Oamenii de ştiință au stabilit că schimbările de culoare vin din creier şi nu sînt o acțiune a pigmenților pielei. Turbotul, devenit orb, nu-şi mai schimbă culoarea.

● cuvinte încrucişate ● cuvinte încrucişate ●

Călătorie în Cosmos

ORIZONTAL 1 Incercările Uniunii Sovietice de lansare a sateliților artificiali şi rachetelor geofizice. — Document. 2. Vasul sovietic de pe care s-a făcut, în decembrie 1957, prima lansare de rachete în Antarctica. — Odată cu lansarea primului satelit artificial, începe una nouă în istoria cercetărilor cosmice — Fără greutate 3 Inorat — A fixa cu piroane. 4. Țara care a deschis o eră nouă în cercetările spațiului interplanetar — Mutsoare — Un teu şi un cerc! 5. Straturile ei superioare sînt cercetate de savanții sovietici cu ajutorul rachetelor geofizice 6 Important mijloc de înregistrare a activității sateliților artificiali. — La stînga, Boian! 7. Planetă cu patru sateliți.. naturali — Autorul romanului „De la pămînt la lună". 8. Cuvînt cu care se cheamă rațele — Model — Ziua latinului (acuzativ) 9. In straturile superioare ale atmosferei se fac cu ajutorul rachetelor geografice — Simbolul radonului. 10. Limpede — Ascuțită 11 Rața polară. — Evenimentul lansării primului satelit artificial. 12 Viitorul le va crea şi pe cele interplanetare — Cozi dar nu de comete.

VERTICAL 1 Brigada lui... titlul unui film romînesc — L-a înregistrat ştiința sovietica după fiecare lansare în spațiul cosmic. 2. Mersul rachetelor şi sateliților prin spațiul cosmic — Lansarea lor constituie un pas înainte spre realizarea călătoriilor interplanetare (sing.) 3. Afluent al Oltului — Discurs fără întrerupere 4. Il găseşti în spațiul cosmic. — Cîrlionțat 5 Rîu în Franța — Prima planetă a cărei „vizitare" au proiectat-o pămîntenii — Reuni! 6 Aluzie. — Cățeluşa care a călătorit cu racheta geofizică lansată la 21 februarie anul acesta. — 7 Pari ascuțiți — Țel măreț în slujba căruia savanții sovietici şi-au pus strădaniile. 8 Pîrîu ce se varsă în Dîmbovița prin două brațe. — Smuls 9 Numele ştiințific al celor două care de pe cer — Care editează 10 Rîu în Italia. — Nu prea deşi — Bolduri 11. Se detaşează de rachetă în timpul zborului. — In cadrul celui Geofizic Internațional ştiința sovietică a obținut uriaşe succese 12. Cei trei sateliți artificiali lansați de U.R.S.S. — Le transmit aparatele de pe bordul rachetelor şi sateliților artificiali. Cuvinte mai puțin cunoscute : — *ASO—TET—DIEM.*

Din activitatea de vară a pionierilor sovietici

ȘTAFETA-RAPORT

Turiştii şcolii medii din Bazcatov, regiunea Orlov, au mers cu bicicletele 435 km. Lor li s-a încredințat o ştafetă-raport care trebuia înmînată Comitetului Central al Comsomolului. In această ştafetă-raport se spunea că în raionul Mțensc pionierii au crescut 5.000 de pui şi 4.500 de iepuri de casă, că au cultivat în colhozuri 250 ha de porumb şi 300 ha de cartofi.

PIONIERII-FOLCLORIȘTI

Un detaşament de pionieri din oraşul Iarțevo, regiunea Smolensc, a primit sarcină de la Casa regională de creație populară să strîngă folclor.

Pionierii au notat cîntecele colhoznicilor care se întorc de la munca cîmpului, strigăturile auzite de la tineri şi cîntecele partizanilor. In total au fost adunate 143 de lucrări. N-ar fi exclus ca o parte din cîntecele adunate de pionieri să fie publicate în noul almanah „Zorile Smolenscului", care se va edita.

O SARCINA IMPORTANTA

Turiştii de la şcoala din Mitrofanovca, regiunea Voronej. au avut de îndeplinit o sarcină foarte importantă : aceea de a găsi un loc bun pentru amenajarea unui iaz.

Turiştii au studiat cu multă atenție împrejurimile satului lor şi au găsit locul potrivit pentru iaz — o vale în care distanța între maluri este mică şi deci barajul care urmează să se ridice nu va fi prea costisitor. Lucrările de amenajare a iazului au şi început.

Clubul eroilor literari

Infiintat cu mulți ani în urmă, poate chiar cu cîteva mii, clubul eroilor din cărți, era cunoscut, pînă nu de mult, numai de... scriitori E vorba, de un club foarte puțin obişnuit. In el sînt primiți numai eroii cărților celor mai bune, eroi care au făcut fapte deosebite, şi folositoare omenirii. Nu găseşti aci, de pildă criminali, din cărțile acelea care se tipăresc cu sutele de mii în S.U.A. sau Anglia, Franța sau Italia, eroi care nu fac altceva decît să fure, să omoare, să spargă casele de bani, să jefuiască oamenii la drumul mare. Nu! In acest club nu este primit oricine. Şi scriitorii noştri, atunci cînd scriu vreo carte, se întreabă foarte neliniştiți „Eroul meu va fi primit în club sau nu?"

In ultima şedință de lucru a clubului trebuia să fie ascultată povestea vieții eroului Berejkov

Şedința a fost deschisă de Timur (nici nu vă închipuiți de cîtă stimă se bucură el acolo) care i-a dat cuvîntul lui Alexei Nikolaevici Berejkov

Eroul Berejkov la început era foarte emoționat şi vorbea încet, timid şi cam încurcat, dar apoi, era o minune să-l asculți. Intîi a arătat că părintele lui este scriitorul sovietic Alexandr Alfredovici Bek în vîrstă de aproape 60 de ani care a mai scris şi cartea „Şoseaua Volokolamscului" (pe care voi poate o cunoaşteți). Apoi Berejkov a început să vorbească despre viața sa, despre activitatea sa de constructor. Cîte lucruri n-a inventat omul acesta... De cînd era mic îi plăcea să desfacă şi să facă la loc orice îi cădea în mînă. Odată a început să studieze un motor de barcă. Şi atîta l-a studiat şi pe-o parte şi pe alta încît n-a mai rămas nici un şurub la locul lui. A înşirat toate piesele demontate pe malul rîului şi... le-a tot studiat pînă nu a mai putut să le pună la loc. Totuşi, atunci, lui Berejkov i-a venit o idee pe care, mulți ani după aceea avea s-o şi realizeze.

Prin 1916 (era student) Berejkov a nimerit la un speculant pe nume Podarski care exploata ideile ingenioase ale tinerilor inventatori, talentați dar săraci şi pe spinarea cărora se îmbogățea.

Aci, la Podarski, Berejkov a inventat un aparat, o maşină autopropulsată amfibie care trebuia să meargă pe două roți gigantice de cîte 10 m în diametru, un fel de tanc care distruge totul în calea lui. Pentru asemenea matahală era însă nevoie de un motor uriaş, cu o putere de cel puțin 300 cai. Şi in scurtă vreme el a reuşit să construiască, pentru prima dată în lume, un motor cu o asemenea putere cu care a făcut să mişte din loc „amfibia" şi cu care a făcut să se înalțe cel mai mare avion construit de inventatorul rus Ladoş- [illegible] ajutat de Nikolai Egorovici Jukovski. Guvernul moşierilor şi capitaliştilor din Rusia țaristă nu se ocupa însă de asemenea probleme.

Abia după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, după multe şi multe peripeții a reuşit să construiască un motor de avion de 10.000 cai putere.

...Sînt sigur că, după ce va fi citit filele pe care scriitorul Bek le-a intitulat „Viața lui Berejkov" fiecare dintre voi va ridica mîna, votînd cu entuziasm pentru primirea îndrăznețului inventator în „Clubul eroilor literari"

AL. MIHU

Trec pionierii...

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii cu prilejul zilei de 23 August

(urmare din pag. 1-a)

voie nu vor șovăi o clipă să apere cu arma în mînă cuceririle poporului nostru.

★

In zare, sub coroanele teilor de pe șosea, parcă a poposit un stol de porumbei. Sînt ei, pionierii, mlădițele minunatului viitor. Sunet argintiu de trîmbițe le vestește sosirea. Au trimis și un sol înainte: o fetiță cît un pitic care, cu grație și seriozitate totodată, semnalizează în patru părți cu fanioanele. Apoi stolul alb se revarsă în piață. Din el se desprinde un șir de copii care urcă sprinten la tribună, oferind flori conducătorilor partidului și guvernului.

Dintre ceilalți, care trec prin piață, unii poartă „armele" lor de luptă: cărți, rigle, compasuri. Alții sînt îmbrăcați în ingenioase costume de carnaval. Cîntecul lor, fețele zimbitoare, pașii vioi, totul vorbește despre viața fericită pe care partidul, poporul nostru le-a făurit-o.

...Viața are bucurii nenumărate pentru voi, dragi prieteni. Palatele și Casele pionierilor, școlile noi, albe și luminoase, taberele în care vă petreceți vacanța, totul a fost făcut pentru ca zilele voastre să fie senine, să învățați fără griji. Și succesele voastre la școală, miile de spice și tonele de fier vechi strînse de voi sînt o mărturie vie că știți să răspundeți acestei griji calde cu care vă înconjoară poporul muncitor.

Iată, cravatele voastre filfiie de acum în cealaltă parte a pieții. La revedere, stol alb de porumbei...

★

Un răpăit de tobe, urale, entuziasm nestăvilit; apar în piață primele coloane de oameni ai muncii. Constructorii socialismului din patria noastră dragă pășesc în rînduri masive, purtînd steaguri roșii și tricolore, portrete ale conducătorilor clasei muncitoare, flori, cerculețe multicolore. Pe uriașe pancarte sînt înscrise succesele dobîndite de colectivele diferitelor uzine. In frunte sînt ceferiștii de la Grivița, urmașii eroicilor luptători din 1933, și cei de la uzinele care poartă numele marii sărbători: „23 August". Carul alegoric al ceferiștilor poartă pe el o locomotivă în miniatură, care pufăie și șuieră tot timpul, învîrtindu-și roțile.

Iată-i și pe cei de la uzinele „Republica", de la „Tudor Vladimirescu", de la „Semănătoarea", iată-i și pe textiliști. Inchizi o clipă ochii și vezi parcă toate minunatele lor realizări, roadele muncii lor, care fac din țara noastră o țară industrială, bogată: motoare uriașe, locomotive, autobuze, sonde, combine, mii de metri de țesături.

Tot alte și alte șiruri se perindă prin piață. Pe piepturile multor muncitori strălucesc ordine și medalii, răsplata înaltă a strădaniilor creatoare. Ochii tuturor se îndreaptă cu dragoste spre conducătorii partidului și guvernului. Mulți părinți și-au adus și copiii, pe care îi țin pe umeri ca să vadă mai bine. Flutură neîncetat buchete de flori, batiste, baloane multicolore își iau zborul spre înălțimi. Din rînduri răsună lozinci care grăiesc despre dorința vie de pace a poporului nostru, despre hotărîrea de a construi cu succes socialismul.

Valul acesta de oameni care se scurge fără încetare exprimă forță, fericire, dîrzenie. Și toate acestea sînt izvorîte din lumina libertății făurită într-o zi de august. S-au scurs 14 ani de atunci. Ani în care poporul, clasa muncitoare condusă de partid au înălțat o patrie mîndră, puternică, înfloritoare.

★

Abia pe la amiază demonstrația s-a încheiat, cu parada sportivilor. Apoi seara, pînă tîrziu, pe estrade, în parcuri, în grădini au răsunat cîntece vesele, focuri de artificii au împînzit cerul. Și din luminile de aur ale sărbătorii s-au împletit parcă aceste cuvinte dragi: „Te slăvim măreață zi de august!".

La ce se gîndea Lungu Bujor

Acum, în vacanță, toți s-au împrăștiat dar nu va trece mult și vor reveni la școală... Cei care au rămas în Capitală se duc de dimineață pînă seara la ștrand ori stau la umbra unui pom și citesc o carte.

...La asta se gîndește Bujor trecînd pe lîngă școala învăluită în tăcere. Parcă nici nu-i vine să creadă că nu se află nimeni dincolo de geamurile clasei a V-a. Cîte probleme, cîte întîmplări s-au consumat între pereții acestei clase. Bujor le-a trăit pe toate intens, mai ales pentru că era pionier și pentru că purta o mare răspundere: era președintele detașamentului. Parcă-l vede pe neastîmpăratul Nacu Nicolae acolo, în banca lui, meșterind la vreo năzbîtie cu care mai tîrziu, în timpul orei, are să tulbure liniștea clasei.

Nu întîmplător îi vine în minte mai întîi și mai întîi Nacu. Băiatul acesta a fost multă vreme rușinea detașamentului de pionieri. Din pricina lui profesorii au plecat nu odată din clasă, necăjiți că n-au fost lăsați să-și facă datoria. Nacu era întotdeauna pricina dezordinei. El era obraznic, neatent, se vîra în timpul orei sub bancă și se juca. Ștefănescu Petre, Dobre Mircea și ceilalți din jur în loc să-l potolească, rîdeau și îl încurajau.

Bujor își aduce aminte cum s-a dus într-o zi acasă să-i vorbească mamei lui Nacu. Aflînd de purtarea băiatului său, aceasta s-a hotărît să-l strunească și să treacă mai des pe la școală. Tot atunci, de față cu Bujor, l-a certat aprig pe Nacu. Totuși Nacu nu s-a schimbat. Se bătea cu colegii și colegele sale și continua să fie obraznic cu profesorii.

De aceea, într-o adunare de detașament în care se discuta disciplina s-a luat hotărîrea să nu mai fie încurajat, să nu mai rîdă nimeni și să nu se mai asocieze nimeni la ghidușiile lui. Un timp, Nacu s-a simțit părăsit și singur. Se trezea rîzînd singur și profesorii descopereau ușor vinovatul. Nu se mai spunea că-ntreaga clasă e obraznică și întreaga clasă rîde fără rost.

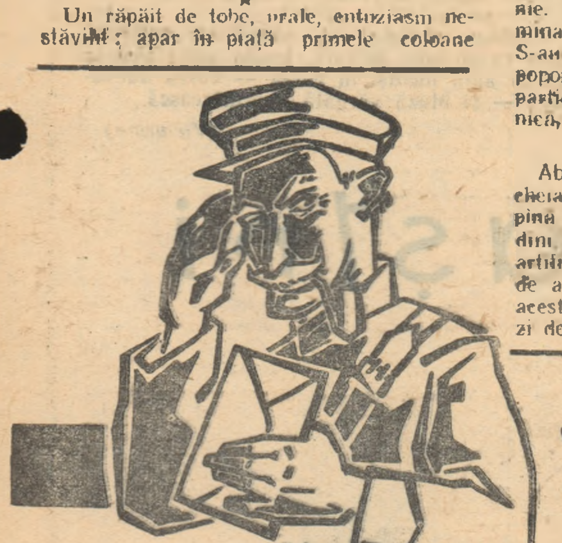
Pe de altă parte mama băiatului venea des la școală și se interesa de purtarea lui. Uneori îl certa de față cu colegii și după cearta asta Nacu umbla mohorît și fără chef de joacă. Tot atunci cazul pionierului Nacu Nicolae a fost citat într-o adunare de unitate. Nacu a rămas fără prieteni. A văzut că n-are încotro. Intr-o vreme, el nu venea în clasă, cînd se suna de intrare ci rămînea în curte să joace fotbal. Acum nu se mai întîmpla să întîrzie decît foarte rar. Cînd detașamentul clasei a pornit o campanie împotriva celor care aruncau hîrtii pe jos sau ciopleau băncile s-a observat că Nacu nu mai lăsa gunoi la plecare ba chiar că i-a atras atenția și colegei sale, Dinu Elisabeta, să fie ordonată. Nacu nu-și mai „uita" acasă cravata de pionier și cînd pionierii au început să strîngă fier vechi și hîrtie el li s-a alăturat.

Pentru detașament Nacu nu mai era o problemă. Fetele nu se mai plîngeau că Nacu le-a pus piedică sau că le-a înghiontit. Au venit alte probleme, alte întîmplări. Nacu a început să-și găsească prieteni cu care discuta despre materii, despre un exercițiu de matematică, despre o compoziție. Și Nacu era mulțumit că detașamentul părea că uitase vechile lui năzdrăvănii. Atunci lui Lungu Bujor i se luase — așa mărturisește el — „o piatră de pe inimă". Căci el trăia intens fiecare întîmplare, fiecare problemă legată de viața detașamentului...

La asta se gîndea pionierul Lungu Bujor și tot gîndindu-se nici n-a băgat de seamă cît timp a trecut și că ajunsese la magazinul unde-l trimisese maică-sa, după cumpărături.

Școala de 7 ani nr. 95
București
ELENA DRAGOȘ

tolba cu scrisori

Sînt un poștaș bătrîn. Am o tolbă cu scrisori totdeauna plină, o pipă totdeauna goală, și o bicicletă grozavă, cu claxon, pe care n-am încălecat-o niciodată. Fiindcă am și nepoți. Cînd redactorii de la gazeta voastră m-au chemat să stau de vorbă cu voi, mi-am luat picioarele la spinare, tolba și pipa și am venit... fulger. Și acum, pentru că ne cunoaștem, am să deschid primul plic:

Să-i răspund mai întîi lui CISMARU MIHAI, elev în clasa a VII-a din comuna Gorgota, regiunea Ploești, care mi-a trimis un plic **„urgent" și „confidențial"** cu o poezie și cu rugămintea **„să-l dăm la ziar"**. Prietenul nostru a fost împreună cu colegii săi în pădure, să caute un catarg pentru steagul taberei și într-un popas, a scris cîteva versuri, din care le-am ales spre publicare pe acestea:

„Catargul l-am dus în spinare
De parcă am fi fost marinari
pe mare
Și ne-am gîndit la Robinson Crusoe
cartea ce-a scris-o Daniel de Foe..."

Dragă Mihai, te sfătuiesc să scrii întotdeauna numai ceea ce simți cu adevărat că trebuie scris, cu cuvintele tale și trebuie să mai citești, multă, multă poezie, căci în poezioara ta, ca și în cea a lui SPRINJEAN ION din Brad, sînt încă multe versuri seci, lipsite de căldură.

NOVAC PENELOPA din Medgidia ne-a trimis poezia **„Eu vreau"**, în care sînt multe stihuri frumoase:

„Eu vreau să fie pace-n țară
Și liniște în școli și-n cîmp
Să plouă holdele cu pîine
Și spor în țara mea crescînd".

Despre versul al treilea, cîteva cuvinte. Penelopa a închipuit ploaia care cade pe lanuri, ajutîndu-le să rodească și în vers auzim și picăturile și căderea boabelor de grîu. Ea a realizat astfel o imagine plină de lumină.

MIHAI PIELMUȘ din comuna Traian, a folosit în lucrarea sa **„Vacanță geografică"** multe cuvinte alandala, unele așa zis **„radicale"** dar versurile sale nu-și ating scopul (și atenție la gramatică):

„In vacanța mare-a veri
Urc voios plaiurile țări
Cu știința documentînd
Văi, poene să colind".

Cuvintele trebuie să fie asemeni mărgelelor dintr-un șirag, dar aici n-au o explicație firească și nu spun nimic, nu știi pentru ce și pentru cine au fost scrise. Și asta e rău. Dar prietenul nostru are tot timpul să învețe și poezie și... gramatică, mai ales că, deocamdată, el se intitulează numai **„poet amator"**.

Pe LAZARESCU VASILE, BADICA CONSTANTIN, MUNTEANU NICOLAE și ILIE DIDINA, îi rog să citească răspunsul de mai sus și le urez răbdare, dar nu și tutun, cum e zicala, ci spor la învățătură și poezie

Pe PLUTAȘU GEORGETA o rog să ne mai trimită versuri și îi spun, vorba lui Cismaru Mihai **„confidențial"**, că înainte de a se pregăti să urmeze pilda marilor scriitori, e bine să învețe să le scrie corect numele. Ea scrie Alexandri (în loc de Alecsandri) și Carageale (în loc de Caragiale).

Pentru astăzi, e destul copii! Plicurile voastre sînt multe, multe și în fiecare e o licărire de suflet și un gînd bun, dar pleoapele moșului au ostenit. Vă aștept și cu alte scrisori, dar vreau să-mi trimiteți și lucrări în proză, mici povestiri, întîmplări; ori istorii auzite de voi. Pe curînd, dragii moșului...

Moș Toma Poștașul

OCTAV PANCU-IAŞI

Desen de N. Zamfir

cartea cu ochi albaştri

— Fragment —

„Cartea cu ochi albaştri" nu este un roman, ca să zic aşa, „rotund".

Este o inlănţuire de scene din viaţa anului 1953, cînd în lumea copiilor de la noi se petreceau lucruri deosebit de însemnate: organizaţia de pionieri, creată cu cîţiva ani în urmă, îşi adîncea din ce în ce mai mult preocupările, găsea cărările pentru a deveni o adevărată organizaţie de luptă a celor mai tineri comunişti.

Este cred, vorba de fapte şi întîmplări cunoscute prea bine de cititorii „Scînteii pionierului" care publică unele fragmente din această carte, aflată în lucru la Editura tineretului.

AUTORUL

★

— Mă iei şi pe mine pînă-n colţ, nene Şmil?

— Suie!

— Da' nu-s singur, nene Şmil. E şi Lică...

— Să suie şi el!

— Da' Lică-i cu Ileuţa şi cu Lăzărică...

— Să suie şi ei!

— Da' Lăzărică e cu Nelu şi cu Ţurcă...

Şmil-birjarul îi lua pe toţi în trăsură, dădea bice calului şi striga:

— Nespălaţi şi nemîncaţi cine mai cumpărăăăă... Vînd! Vînd! Marfă de la foooc... marfă de la lichidareee...

Ceilalţi birjari îi alungau, înjurîndu-i... birjăreşte. Şmil iubea copiii dar n-avusese parte de-ai lui. La sfîrşitul lui iunie 1941, hitleriştii îi omorîseră nevasta şi toate cele patru fetiţe. Le împuşcaseră în faţa lui. Şmil îşi smulgea părul şi-şi frîngea miinile, îngenunchind la picioarele hitleriştilor: „Trageţi şi în mine un glonte, unul singur mi-e de ajuns. Unde aţi stricat atîtea, mai stricaţi unul. Să mă duc şi eu după fetiţele mele..." Nu-l omorîră. Pînă şi pe calul slăbănog şi pe capota veche a trăsurii „stricaseră" gloanţele, numai pe el nu. De atunci îi lua Şmil pe copiii mahalalei să-i plimbe în trăsură. Il mîngîia pe creştet pe Andrei:

— Acum ar fi fost aşa, ca tine, Estera tatei, comoara tatei...

Il apuca de sub bărbie pe Lică:

— Acum ar fi fost aşa, ca tine, Adela tatei, păsărica tatei...

. . . .

Mătuşa Aglaia era o femeie trecută de şaizeci de ani. Din pricină că semăna leit cu fratele Nichifor, nu se bucurase de un bărbat care s-o sprijine şi s-o ocrotească. Era harnică şi săritoare, cu frică de cutremur, de şoareci şi de mînia sfîntului Niculai, „prea milostivul cu femeile bătrîne". Ţinea casa din pensia de orfan a băiatului şi din ce mai dădea meşterul Andrei, puţin din puţinul lui. Il iubea şi-l îngrijea pe băiat cu răbdare şi dacă, din cînd în cînd, îi mai ardea cîteva cu făcăleţul, n-o făcea din răutate, ci pentru că credea sincer în „cele sfinte" iar „cele sfinte" ziceau că „acolo unde dai, creşte, iar bătaia e ruptă din rai". De fiecare dată însă cînd îl bătea pe Andrei, mătuşii Aglaia îi părea rău şi se blestema să nu mai pună în vecii vecilor mîna pe făcăleţ. Cădea pe gînduri, nu mai avea mintea la treabă, se mînia şi cîteva zile nu mai aprindea candela sub icoana scorojită a sfîntului. Il iubea pe băiat, dar nu-l putea ierta că crescuse „ca un păgîn, fără frică de Dumnezeu cel care pe toate le vede şi pe toate le înseamnă..."

— A fost părintele Leonida cu zîntîiul şi nici măcar nu i-ai pupat mîna...

— Dacă are bube pe mînă, mătuşă...

— Of! drac împeliţat... Ştiu eu, ştiu cine ţi-i dascăl: naşu-tău, nu l-ar mai răbda pămîntul...

Adevărul e că încă de pe vremea cînd băiatul abia deschisese poarta şcolii, Andrei ghebosu nu o dată îi spusese:

— Tu pe mine să mă asculţi, auzi? Că eu dacă n-aş jungeam cizmar, înţelept ajungeam. Eu mă uit la viaţă drept în ochii ei şi-i spun: tu m-ai făcut, dar ţi-ai găsit beleaua cu mine. Aşa-i spun. De ce-i spun aşa? Poate vorbesc fără judecată, poate nu m-am gîndit? M-am gîndit. Eu şi cînd bat o ţintă mă gîndesc. Nimic nu fac fără judecată. Omul care nu judecă e ca o piatră: unde o pui, acolo rămîne. Dai cu piciorul în ea, nici nu cricneşte. Vine o căruţă, o calcă şi-o sparge în două, se sparge în două şi gata! Dar omul trebuie să fie altfel. Are cap? Apoi să nu-l lase să-i zacă pe umeri fără rost, ca cioara în par. Să judece, să se întrebe, să chibzuiască. Proştii spun: asta-i treaba lui Dumnezeu şi a sfinţilor lui. Treaba sfîntului Niculai, a sfîntului Pafnutie, a sfintei Anichichia... Păi, dacă-i treaba lor, proastă treabă mai fac. Eu nu i-aş ţine în slujbă nici o zi. Sau, or fi şi ei nişte nas pe sus cu trabucu-n dinţi şi cu ghete de lac, care se plimbă în trăsură, că pe jos tuşesc. Ascultă-mă pe mine, tu măi ţică să nu te iei după proşti. Tu la mine să iei seama, auzi? Să nu te apuce mila de mintea ta mică şi s-o laşi să stea la căldurică. Să înveţi, măi, să rupi cărţile, şi tot ce vezi şi auzi să judeci. Că dac-o să faci aşa, bine-o s-o duci — iar eu o să-ţi lucrez o pereche de ghete să te ţină drum pe jos pîn' la Paris, să crape franţujii de ciudă cînd le-or vedea...

Cînd se întorcea Andrei acasă, mătuşa Aglaia îl ţintea pe sub ochelari:

— Ai fost la... el?

— Fost!

— Şi?

— Şi... nimica.

— Te-o fi îndemnat să te laşi de carte şi să te iei la trîntă cu sfinţii, păgînul!

— Ba, chiar pe dos, mătuşă: mi-a zis să-i las pe sfinţi şi să mă iau la trîntă cu cartea...

E drept că meşterul Andrei avea un fel al lui de a vorbi, al lui şi numai al lui, pe care băiatul îl înţelegea uneori şi pe dos. Il asculta însă cu mare atenţie pe meşter şi pentru că de fiecare dată acesta îşi isprăvea vorbele făgăduindu-i o pereche de ghete „care să-l ţină drum pe jos pîn' la Paris", băiatul nu-şi mai încăpea în piele de bucurie. In multe nopţi îi apărură în vis ghetele făgăduite: înalte, negre, lustruite (păcat că n-ai mustaţă să ţi-o vezi în ele..."), cu talpa groasă împunsă de ţinte galbene, neapărat galbene! şi cu călcîie potcovite (... „să crape franţujii de ciudă cînd le-or vedea...").

. . . .

In vacanţa de vară a clasei a doua, Andrei cunoscu un băiat. Il întîlnise şi pînă atunci prin mahala, îl văzuse şi la tejgheaua lui taică-su, Dincă, cel cu băcănia din capătul podului. Ştia că are cele mai straşnice zmee, cu şindrila în opt, mari şi albastre ca cerul, ori roşii şi nepotolite ca focul. Mai ştia că-l cheamă Uţă şi că băieţii îl porecliseră „Găzuţă", pentru că uneori se apropia de jocurile lor şi-i întreba în şoaptă:

— Măi, aveţi gaz acasă?

— De unde? Nu-i în tot tîrgul.

— Eu am. Am şterpelit de la tata o damigeană. Cine-mi dă mai mult, i-o vînd lui...

Andrei îl cunoscu pe Uţă-„Găzuţă" într-o zi încinsă de iulie. Trecea pe pod, fluierînd bucuros că nu-i dăduse mătuşa nici o treabă, cînd se auzi strigat:

— Băiete!

In faţa băcăniei lui Dincă, într-un căruţ cu roatele spiţate, nou-nouţ, vopsit în verde, stătea „Găzuţă".

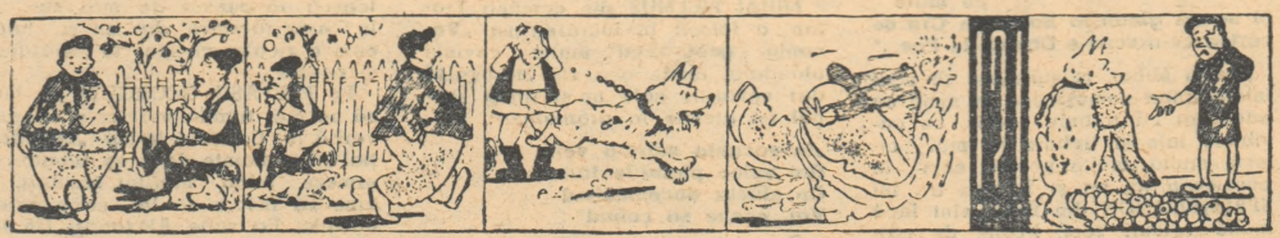
— Băiete, vino să te joci cu mine!

„Găzuţă" terminase a treia, era sfrijit dar puternic, şi-avea un nas ca un cioc de raţă. Incolo arăta frumos în pantalonii lui albi, încinşi în curea — curea adevărată, de piele! — şi bluză vărgată, marinărească.

(Va urma)

umor · umor · umor

MERELE BUCLUCAŞE

Se uită paznicul mirat: „De unde oare s-a iscat? | *Rotund de parcă-l poloboc, — Fudul, de nici nu-l prinzi pe loc"* | *Grivei, ce-l observă curînd Mult nu gîndi, făcîndu-şi vînt.* | *In praful ce se suie fum, Dispar eroii noştri-acum* | *Mai spune-v-aş ceva eu, dar Cred că şi-aşa vă este clar...*

Din „Tînărul leninist" gazeta pionierilor din R.S.S Moldovenească.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti. Piaţa „Scînteii" tel. 7.60.10. 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".